

Indikaattori

3-4/2023

Sisällysluettelo

Pääkirjoitus	3
Duheenjohtajan palsta	4
TEKsti	6
Ahoy Sailors!	7
Aivot ylikuumenevat?	10
Sitsipäiväkirja	12
Syysretkiiii okayyyyy lesgo	14
Päiväni KORKilaisena	16

Indikaattori on Tampereen yliopiston ympäristö-, energia- ja biotekniikan opiskelijoiden killan, Ympäristöteekkarikilta ry:n jäsenlehti. Lehti ilmestyy vähintään 3 kertaa vuodessa.

**Päätoimittaja:
Aliisa Impola**

**Kansikuvat:
Veera Hursti
Olli Tammenlarva**

Pääkirjoitus

Käännös kielelle englanti: ChatGPT

Moikka ihanat ykiläiset ja ihanaa joulun aikaa <3

On (vihdoin) aika vuoden viimeisen indikaattorin. Tämä kyseinen lehti onkin minun päätoimittajaurani viimeinen, ja ensi vuonna saatte toivotavasti taas uutta piristävää materiaalia uudelta tekijältä. Suuri kiitos kaikille teille jotka ootte kuluneen vuoden aikana mun juttuja lukee. Ja erityiskiitos kaikille lehtiin kirjoittaneille ja muille osallistujille.

Syksyn ja talven pimeys yllättää varmasti useat meistä joka vuosi. Tämä on ainakin minun kohdallani aiheuttanut haasteita opintojen parissa (tästä johtuu myös käsillä olevan indikaattorin hieman myöhäinen julkaisu-aika) ja jaksamisessa, minkä olen ymmärtänyt olevan valitettavan yleistä tähän aikaan vuodesta. On tärkeää pitää huolta omasta hyvinvoinnista ja ottaa aikaa itselleen. Keinoja omasta hyvinvoinnista huolehtimiseen on kaikilla omanlaisia, mutta jos kaipaat vinkkejä, listasin muutamat omista suosikeistani: ystävien seura, jooga, meditaatio, pitkät kävelylenkit luonnossa, sekä yleinen elämän romantisointi pienillä ihanilla asioilla. Tällaisia voivat olla esimerkiksi aamupalapöydän piristäminen kynttilöin ja maidon vaahdottaminen aamukahviin.

Tässä indikaattorissa pääsette fiilistelemään kuluneen syksyn tunnelmia ja tapahtumia. Luvassa on myös vinkkejä muun muassa työnhakuun sekä tehokkaiisiin opiskelutapoihin. Ehkäpä pääsette myös pienoiisiin joulutunnelmiin lehteä selatesanne. Toivottavasti indikaattori onnistuu tuomaan pienen valonpilkaduksen teidän mieleenne talven pimeyden keskellä. Antoisaa lukukokemusta ja tsemppiä viimeisiin rutistuksiin ennen joululomaa!

Editorial

Hello lovely readers, and a delightful holiday season to you all! <3

It's (finally) time for the last indikaattori of the year. This particular magazine marks the end of my tenure as the editor, and next year, you'll hopefully get a fresh dose of inspiration from a new contributor. A big thank you to all of you who have been reading my articles throughout the past year. And a special thanks to everyone who has contributed to the magazines.

The darkness of fall and winter tends to catch many of us by surprise every year. In my case, it has posed challenges in both my studies (hence the slightly delayed release of this indikaattori) and overall well-being, which I understand is unfortunately common at this time of the year. It's essential to take care of our own well-being and make time for ourselves. Everyone has their own ways of ensuring well-being, but if you're looking for tips, I've listed a few of my favorites: spending time with friends, practicing yoga, meditation, long walks in nature, and generally romanticizing life with small delightful things. This could include brightening up the breakfast table with candles and frothing milk for your morning coffee.

In this indicator, you'll get to relive the vibes and events of the past fall. There are also tips on job hunting and effective study methods. Maybe you'll even get into a bit of a festive mood as you flip through the pages. Hopefully, this indicator succeeds in bringing a little ray of sunshine to your mind in the midst of winter's darkness. Enjoy the reading experience and best of luck with the final push before the holiday break!

Puheenjohtajan palsta

Hilipatihei

Taas pitkästä ajasta se Indikaattorikin ilmestyy, mikä tarkoittaa, että herra tuoli pääsee myös turhan pitkän tauon jälkeen kirjoittamaan muutakin kuin sähköposteja ja harkkatyöraportteja. Tätä on odotettu jo turhan kauan, ja vieroitusoireita on hoidettu tasaiseen tahtiin löpöisellä eksubanssissa mikrofooniin ja työstämällä toimintasuunnitelmaa hallituksen heppujen ja hepunmielisten kanssa.

Muttamutta, mitäs tässä pitäisi sitten oikeastaan sanoa? Teoriassa voisi katsoa menneisyyteen ja pohtia miten on vuosi kulunut, ja toisaalta voisi jännittää tulevaisuutta. Kumpaakin olen päässyt harrastamaan vuoden aiemmissa julkaisuissa, joten ehkä teen vähän kumpaakin ja tyylikkäästi en kuitenkaan kumpaakaan.

Poiketaan nyt ensin nykyhetkeen. Sinänsä vaikea käsite näiden paperisten tuotteiden käsissä, sillä entropian kasvun myötä olet lukijana ihan erilaisessa maailmassa kuin minä kirjoitushetkellä. Sovitaan kompromissi ja katsotaan asioita vain minun näkökulmastani.

Tällä hetkellä istuskelen rauhaisassa suvun maatilän päärakennuksessa, vieressäni puolikas kupillinen perinteistä Juhlamokkaa. Tulen tänne juttelemaan mukavia ja vaihtamaan renkaita, ja ainakin toisessa noista olen jo onnistunut. Ulkona on muutama aste pakkasta ja lattialla lähistöllä istuskelee Venla, perheen toiseksi nuorin kultainenoutaja. Nyt kellojen siirron myötä pirtein silmin ajateltuna tämä on lyhyt mutta jokseenkin tarpeen tullut retiriitti pois Hervannan kaupungin hulinas-ta, opiskeluista ja yleiskokouksen organisoinnin hektisyydestä.

Menneessä, matalamman entropiatason maailmassa löytyy sitten taas kaikenlaista katseltavaa ja opittavaa. Vuosi on ollut toisaalta nopea ja hektinen, mutta sitten toisaalta sopivan pitkä ja antoisa. Tekemistä on riittänyt vähän joka saralla, ja kiltta on (ainakin mielestäni) pärjännyt jokuinkin hyvin oman valvojan katseeni alla. Vaikeitakin hetkiä on ollut, mutta niistä on aina selvitty. Jokaisesta on kuitenkin voinut ammentaa oppia, enkä jälkeinpäin ajateltuna vaihtaisi pois juuri mitään. Ehkä olisin parina iltana jättänyt sen kahvin juomatta niin saisi unta paremmin.

Kirjoitushetkellä hallitushaku on juuri sulkeutuksessa ja vaalikokouksen dokumenttirumba pyörii

mielessä. Näiden jälkeen pääsee vielä kouluttamaan uudet tekijät hallitukseen ja opiskelun puolella suorittamaan muutaman tentin, mieluusti hyväksytysti. Riippuen vähän milloin itse luet tätä lehtistä, niin yllä olevat saattavat olla jo mennyttä. Toivottavasti voit nyt sanoa, että hallitus valittiin hyvin. Totta kaihan se valitaan hyvin, kun huonoja kandidaatteja ei ole ollut vuosiin, mutta sekin on etuoikeus, josta saa olla kiitollinen. Onnea minunkin puolesta sinne tulevaisuuteen uudelle hallitukselle! Saatan tietää nyt jo lokakuussa ketä kaikkia siellä sattuu hillumaan.

Yllä olevan rumban saattelemana päästään sitten pikkuhiljaa joulunviettoon ja lyhyelle, mutta tärkeälle talvilomalle. Rutiinit loman aikana ovat monille erilaisia enkä siksi rupea niitä sinulle määrittelemään. Lupaa minulle kuitenkin, että teet juuri niitä juttuja, joita haluat tehdä ja niitä juttuja, jotka saavat sinut rentoutumaan ja unohtamaan muut murheet edes hetkeksi. Muista myös viettää aikasi tärkeiden ihmisten kanssa, oli ne sitten perhettä, kavereita tai jotain ihan muuta.

Tämän lippulappusen julkaisun myötä minua ei tule enää näkymään puheenjohtajan palstan puolella. Olen kuitenkin jonkinmoinen indikaattoriin_kirjottelija_jäbä, joten myöhemmillä sivuilla minut tulee varmasti löytämään tarinoimasta milloin mistäkin tulevinakin vuosina. Lupaan sielläkin hyödyntää hämmäntävää Turku-Yoda-lauserakennefuusiota, ei hättö.

Kiitos vielä isosti kuluneesta vuodesta hallitukselle toimihenkilöineen, toimikuntalaisille, muille Tampereen teekkarikilloille, sisarkilloille ympäri Suomen ja erityisesti koko YKIn jäsenistölle. Teitte kuluneesta vuodesta aivan mahtavan. Herra tuoli kiittää, kiittää, ja muuntuu rauhakseen vaikkapa sitten pöydäksi.

Tommi Naavola

Mr Chair's column

Hello hello

After a long break, the Indikaattori is back again, which means that Mr Chair can get back to writing more than just emails and practice reports after an unnecessarily long break. This has been a long time coming, and the withdrawal symptoms have been dealt with at a steady pace by talking away at the microphone in the excursion bus and working out an action plan with the board's members and member-like beings.

But then, what is there really to say? In theory, one could look back and reflect on how the year has gone, and on the other hand, one could be excited about the future. I've had a chance to do both in previous magazines this year, so maybe I'll do a bit of both, and elegantly neither.

Let's skip to the present first. A difficult concept in itself in the hands of these paper products, because with the

increase in entropy, you as a reader are in a very different world to me at the time of writing. Let's compromise and look at things from my point of view only.

Currently I am sitting in the main house of the family farm, with half a cup of traditional Juhlamokka next to me. I'm here for a nice chat with the family and a change of car tyres, and I've already managed at least one of those. It's a few degrees below zero outside and Venla, the second youngest golden retriever in the family, is sitting on the floor nearby. This is a short but somewhat necessary retreat from the hustle of the city of Hervanta, the studies and the hectic pace of organising the general assembly.

In the past, in the world of lower entropy, there is much to look back at and learn. It has been a fast and hectic year on the one hand, but on the other, a suitably long and rewarding one. There has been plenty to do in every area, and the guild

has (at least in my opinion) done reasonably well under my watchful eye. There have been difficult moments, but they have always been overcome. However, there have been lessons to be learned from each one, and in retrospect I wouldn't change much of anything. Maybe a couple of nights I would have skipped the coffee to sleep better.

At the time of writing, the board's call for applicants is just about to close and the documentary buzz of the election meeting is swirling around in my mind. After that, it's time to train new board members and, on the study side, take a few exams, preferably with a passing grade. Depending a bit on when you read this leaflet, the above may already be a thing of the past. Hopefully you can now say that the board was chosen well. Of course it is elected well when there have been no bad candidates for years, but that too is a privilege to be thankful for. Good luck to the new government of the future! I may already be able to predict who all happen to be included.

After a steady pace of accomplishing stuff, we will then slowly make our way to Christmas and a short but important winter holiday. Routines during the holidays are different for all people and so I won't prescribe them for you. But promise me that you will do the things you want to do and the things that make you relax and forget your other worries, just for a little while. And remember to spend time with the people who matter to you, whether they be family, friends, or something else entirely.

In the light of the publication of this here magazine, I will no longer appear in the Chair's column. However, I am somewhat of an indicator_writer_guy, so you will certainly find me on later pages telling a story about something or other in the years to come. I promise to make use of the confusing Turku-Yoda sentence fusion there too, no worries.

Thanks again for the past year to the board and its officers, the committee members, other teekkari guilds of Tampere, sister guilds all over Finland and especially the whole YKI membership. You made this year a great one. Following these words Mr Chair will move on and be transformed into a table or something.

Tommi Paavola

TEKsti

Halojatahallo!

Syksy on edennyt hälyttävää vauhtia kohti joulua ja talventuloa, tässä kirjoittellessakin ikkunas- ta näkyy ulkona lähinnä leppoisa lumen tuiske. Syksy on tuntunut kiireiseltä, vaikka mitään tiettyä syytä en sille tässä keksi. Mutta sen voin sanoa että marraskuu ei koskaan petä, kun kaikki harkkatyöt ovat vieläkin jostain syystä (??) työn alla ja dedikset painaa päälle. On tässä tietty myös kaikki hallitushaut ja ylkot ja muut myös päällä yhtä aikaa eli ei ainakaan tekeminen lopu kesken. Ja ainiin.. kesätyöhakuihinkin pitäis alkaa jo valmistautumaan mutta missä välissä!? En kai oo ainoa jolla sama kaava toistuu?

Noh, jos teillä on yhtään saman kuuloinen tilanne kun mulla, niin ei hätää, ette ole ainakaan yksin. Mitä tässä koulun penkillä on tähän mennessä on tullut opittua on, että kaikesta selviää ja pitää myös muistaa pitää huolta omasta jaksamisesta. Eli jos tuntuu että on vähän liikaa juttuja meneillään niin sitten ihan reilusti vaan ottaa kynän käteen ja listaa asiat tärkeysjärjestykseen, muistaen myös sen oman palautumisen. Dedikset kalenteriin ja asia kerrallaan eteenpäin.

Mutta niin, mitenkäs ne kesätyöt ja työnhaku sitten? Hakuaika kesätöihin on pääasiassa ollut heti saman vuoden alussa, eli nyt taas tammi-helmikuussa. Hakuajat tuntuvat kuitenkin joka vuosi vähän aikaistuvan ja useat firmat aloittavat kesätyönhaut jo joulukuussa. Nyt on jo siis sopiva aika alkaa miettimään ensi kesän kesätöitä (jep, vastahan se edellinen kesä loppui..). Miten sitten lähteä liikkeelle? Esimerkiksi TEKIn työkirja osoitteessa tek.fi/työkirja tarjoaa kattavan paketin tietoa ja vinkkejä työnhaun kaikkiin vaiheisiin, sekä vaikkapa esimerkki cv:itä, joita itsekin olen hyödyntänyt.

Tässä olisi työnhakuun liittyen myös joitain vinkkejä, jotka olen itse kokenut hyödylliseksi:

- Hakekaa ajoissa! Useat firmat käyvät hakemuksia läpi jo ennen haun päättymistä
- Hakekaa laajasti kaikkea mikä vähänkin kiinnostaa
- Hakekaa töitä myös muilta paikkakunnilta kuin Tampereelta
- Erottuka joukosta! Panostakaa selkeään ja erottuvaan CV:seen ja hakemukseen
- Yksilöikää erityisesti työhakemus hake- manne työpaikan mukaan
- Käykää Yrityspäivillä ja RekryLABissa juttelemassa yritysten edustajille

Kannattaa muistaa ettei kannata liikaa stressata vaikka kesätyöt ei nappaisikaan, kesän voi myös käyttää opiskeluun ja akkujen latailuun. Myös oman alan ulkopuolinen työkokemus on aina eduksi. Itse vietin viime kesän tehden kandia ja lomailen ja se oli mielestäni oikein hyvä ratkaisu!

Tsemppiä kaikille vielä loppuvuoden rutistukseen ja kesätyöhakuihin! Tämä taisi olla viimeinen TEKsti meikäläiseltä, kiva kun olette jaksaneet näitä lueskella :). Tähän pestiin pääsee joku taas ensi vuonna ja voin kyllä lämpimästi suosittelaa ihan kaikille.

Ville Kumpulainen
YKIn TEK-kiltayhdyshenkilö

Ahoy sailors!

Kirjoittajat: Veera Hursti & Pinja Lehtinen

Kuvat: Olli Tammenlarva

Ympäristöteekkarikillan exculijat kävi hämentämässä Eurooppaa, kun teekkarilakit täyttivät Amsterdamin, Brysselin ja Essenin kadut. Tässä erittäin jännittävässä ja mielenkiintoisessa jutussa pääset lukemaan ja elämään mukana, miten matkamme meni ja mitä kaikkea huisin hienoa näimme.

Sunnuntai 17.9. - Excu käynnistyy

“Pitäiskö ottaa olut vai kalja?”

- Riku Breilin (klo 05.57)

Excu käynnistyi sunnuntaina 17.9. aivan liian aikaiseen kellonaikaan klo 4.30. Tutulta paikalta Sähkö- ja Tietotalon väliseltä parkkikselta saattoi löytää väsynkeitä matkalle lähteviä teekkareita, jotka innolla odottivat, minne seuraava viikko heidät vie. Ensimmäinen järkytys kumminkin koettiin heti bussiin noustessa, kun saimme nähdä kirkkaan turkoosit kammottavat excupaidat. Vaikka paitojen kuvitus olikin upeakin upeampi, turkoosi väri ei miellyttänyt välttämättä excuilijoita.

Bussimatalla excusektori jakoi myös säännöt viikon aikana suoritettavaan reissupeliin, reissubingon sekä jokaiselle reissaajalle omat, päiväkohtaiset kirjekuoret. Osa matkailijoista kurkkasi heti, mihin lento oli heidät viemässä ja osa yritti vielä Pirkkalan lentokentälläkin vältellä tietoa kohteesta.

Lentokoneen osoite oli Amsterdam, johon saavuimekin turvallisesti. Kun jokainen excuilija oli selvinnyt majoitukselle lentokentältä, nälkäiset excuilijat suuntasivat etsimään aamupalaa. Kirjoittajien seurue pääsi onnellisesti maistamaan Poffertjesejä, paikallisia pieniä pannukakkua (näitä voidaan suositella ihan jokaiselle). Päivä vietettiin pitkälti tutkimalla kohdetta, ja ensimmäistä iltaa vietettiin pubirundin merkeissä.

Vaikka kello oli vasta 05.49, reippaita excuilijoita nauratti.

Maanantai 18.9. - Amsterdamin valloitusta

“Skidi blossis blärä blinkis casa chingis”

- Eero Jormalainen

Aamulla kukin sai herätä omaan tahtiin ja edelliseen yöhön verrattuna nukuttuja tunteja oli enemmän takana. Moni tiimi saikin reissupeliin kerättyä pisteitä kohtaan ”nuku 8h”. Päivän ohjelmassa oli vapaapäivä, joten lähdettiin kiertelemään Amsterdamia pienemmissä porukoissa oman mielenkiinnon mukaan. Osa porukasta lähti kiipeilemään, osa pyöräretkelle ja osa kiertelemään museoita. Toinen kirjoittaja sai selville, miksi Vincent Van Gogh leikkaisi korvansa irti Van Gogh -museossa ja setäsektori löysi itsensä modernin taiteen museosta Mocosta. Muutama Amsterdamin äkillinen rankkasadekuurokin yllätti excuilijat, ja noin 50% telegrammin pollin mukaan kastui :(Tänä päivänä myös yksi excuilijoista vietti syntymäpäiväänsä!

Setäsektori löysi modernin taiteen museosta myös sisäisen lapsensa.

Sadetta pidettiin esimerkiksi ravintoloiden terrassilla nauttien olutta.

Tiistai 19.9. - Vierailu Vattenfallilla

“Musta saa vaan huonoja vaikutteita”

kävelee roskista päin

- Pinja Varis

Tiistiaamuna lähtö oli klo 8 hotellilta, kun suuntasimme julkisten liikennevälineiden avulla (Hollanti on julkisen liikenteen luvattu maa) kohti Vattenfallin CHP-laitoksia (2 kpl, yhteenlaskettu sähköteho yli 600 Mw). Vierailulla tutustuttiin, kuinka Vattenfall lämmittää puolet Amsterdamista (toisen puolen lämmittää esittelijän mukaan likainen jätteenpolttolaitos). Täältä löydettiin myös hieno lämpöakku. Merellä saattoi bongata ihan miljoonia tuulivoimaloita. Esittelijämme olivat mukavia heppuja, jotka olivat kesken eläkepäiviensä halunneet päästä esittelemään firmaa meille. Fun fact: yhden esittelijän nimi oli Alfred Nobel.

Vierailun jälkeisellä myöhäisellä lounaalla osa excukansaa pääsi todistamaan, kun pastaravintolassa soi kaikkien ykiläisten rakastama Con Te Partiro. Tiistaina alkoi jo Uniqlon maagisen tilavan laukun villitys, sillä laukkuja alkoi ilmestyä yhä useammalle excuilijalle. Tiistaina excuilijat saattoivat nähdä myös prostituutiomuseon ja paikallisen panimon Brouwerij t IJ:n (täällä puhuttiin italiansen kanssa esimerkiksi varusmiespalvelusta). Myös kaksi urheaa reissaajaa otti reissutatuoinnit.

Vierailukohde yöläimoista kuvattuna.

Keskiviikko 20.9. – Matkustus Brysseliin

“Mähän sanoin ettei tuu krapulaa, eikä tuu.”

- Jesse-Eemeli Viljanen

Aamulla lähdettiin laukut pakattuna kohti bussia ja Brysseliä. Exculevy soi, ja myös Rankkaexcun 2022 bängeri exculevy pääsi hetkellisesti tuuraamaan tämän excun exculevyä (vaikka kyllä tämänkin excun levyllä paljon bängereitä oli). Erään huoltoaseman parkkipaikalla saattoi nähdä myös kaksi exculijaa ilman paitoja nyrkkitappelussa :D. Kaikki pääsivät kuitenkin ehjin nahoin hotellille Brysseliin, tai oikeastaan Waterlooohon 30 km Brysselistä. Saimme myös serbialaisen bussikuskimme menemään ympäri useamman kerran liikenneympyrässä. Sattumalta exculevyltä löytyi myös serbiankielinen biisi, josta bussikuskimme nautti kovasti.

Iltapäivällä excuilijoiden matka suuntasi julkisilla kohti Brysselin keskustaa. Ratikassa saimmekin tietää

seuraavan päivän excukohteen, josta kaikki olivat super innoissaan, mutta ei spoilata sitä vielä teille, eli kannattaa jatkaa lukemista! Osa porukasta suuntasi Brysselissä syömään, ja osa lähti kiertelemään kaupunkia. Kävellessämme näimme muun muassa Manneken Pis -patsaan, eli pissaavan pojan ja paikallisen PerSeen. Excuilijat lauloivat heille Hervanta-laulun Rasputtimesta ja paikallinen PerSe myös lauloi excuilijoille paikallisten laulun. Takaisin hotellille matkustaessa tarvitsi käyttää jopa paikallista kieltä, kun bussikuski ei puhunut sanaakaan englantia. Päivän aikana toinen reipas kirjoittajista palautti kandin tutkussuunniteman.

Waterloon ravintolatarjonta ei oikein palvellut, ja excukansa joutuikin poistumaan tästä ravintolasta, sillä palvelua ei saatu.

Brysselissä teekkarit pääsivät tutustumaan myös kauniiseen arkkitehtuuriin.

**Torstai 21.9. – Teekkarit vierailulla
EZ-komissiossa**

*“Jos ajan kulmakarvat ja tatuoin Tamin naamoja
tilalle, paljonks pisteitä siitä sais????”*
- Max Koitela

Päivän vierailukohde oli EU-komissio, jossa päästiin kuuntelemaan EU:n energiapolitiikan tulevaisuuden näkymistä, energianmurroksesta ja uusiutuvista energianlähteistä, ilmastopolitiikasta sekä kiertotaloudesta (kuten tuotepassista). Kirjoittajien mielestä tää oli ehdottomasti paras excuvierailukohde koskaan, ja oli sairaan siistiä. Komission väki olisi kovasti myös halunnut palkata melkein kaikki töihin, joten osa inspiroituikin alkamaan opiskelemaan lisää kieliä, jotta voisi hakea komissioon töihin.

Vierailun päättyessä matka lähti eteenpäin, ja exculevy raikasi bussissa. Matkalla kohti Esseniä autettiin KoRkin päätoimittajaa keräämällä Gambina-reseptejä. Essenissä tutustuimme paikalliseen shisha-baariin, jotka hämmentyivät luultavasti yhtä paljon meistä, kuin excuilijat saadusta alkoholittomasta oluesta. Ilta huipentui niin kutsuttuihin hyttiibileisiin Maxin ja Jaakon huoneessa, jossa oli esimerkiksi karaokea ja reivit vessassa.

Komissiossa oli kahvia tarjolla, sillä jopa siellä tiedettiin suomalaisten suuresta kahvinhimestä.

Karaokebileet viihdyttivät excukansaa.

**Perjantai 22.9. – Vierailu Ruhr-museossa ja
Essenin kulttuuriin tutustumista**

“Huumeet, julkkikset ja prostituutio”
- Otto Puhakka

Tänään päästiin vierailemaan excujärjestäjän sanoin ”eneriläisen unelmaexcukohteeseen”. Aamuulla bussimme lähti kohti Ruhr-museota. Täällä on myös maailman vanhin hiilikaivos, joka on Unescon maailmanperintökohde. Jopa ympäiläinen kirjoittaja koki museon mielenkiintoiseksi (siellä oli paljon kiviä ja vettä, joka nykyään puhdistetaan ennen jokeen päästämistä.)

Museovierailun jälkeen exculijat lähtivät etsimään ruokapaikkaa, ja matkalla paikallinen tiktokkaaja halusi kuvat tiktokin meidän kanssa (toivottavasti sitä ei julkaista oikeesti minnekkään :D). Löydettiin lopulta ruokaa erittäin hyvästä hampurilaisravintolasta, jossa annokseen kuului hampurilainen omavalitsemallaan sämpylällä, ranut, juoma ja kuuma juoma. Tämän jälkeen osa porukasta lähti kiertelemään Essenin keskustaa, ja osa porukasta löysi itsensä paikallisesta kannubaarista, jossa happy hour -tarjous alkoi klo 18 ja päättyi 00:01. Täällä vietettiin aikaa määrissä, ja baarimikon suosittelmana lähdettiin vielä katsomaan paikallista yökerhokulttuuria.

Olis sitä hiilikaivosta tarjolla.

Kannut maistuvivat excukansalle määrissä.

Lauantai 23.9. - Paluu lähtörutuun

“Toivottavasti sun toiseenkin korvaan tulee tulehdus”
- Roni Hietalahti

Essenin yön jälkeinen aamu lähti jollain excukansalla hitaammin käyntiin kuin toisilla, ja yksi sairastunut reissaaja löysi itsensä kokeilemassa Saksan tarjoamia terveystalveluita ensiavusta (akuutti korvatulehdus). Bussi kuitenkin lähti liikkeelle ja kaikki olivat matkassa mukana. Bussissa arvuuteltiin, että mihin matka oli viemässä: johonkin uuteen kaupunkiin? Jossain vaiheessa kävi kuitenkin ilmi, että olimme palaamassa samaan paikkaan, kuin mihin saavuimme reissun ensimmäisenä aamuna.

Tämä kuitenkin mahdollisti syvemmän pyyh-

utkimuksen Hans Brinker hostelissa. Aiemmin oli huomattu, että pyyhkeiden määrä tai tyyppi ei todellakaan korreloinut huoneessa majoittuvien henkilöiden määrään. Osalla oli iso kylpypyyhe, osalla vain pieni käsipyyhe ja osa jäi ilman pyyhettä. Mitään tyhjentävää vastausta pyyhkeiden määrään ei kuitenkaan syntynyt tutkimuksen tulokseksi.

Paluu Amsterdamiin mahdollisti myös Uniqlossa käynnin, ja loppujen lopuksi excukansasta 18 osti Unqilon laukun (hinta 15 €).

Sunnuntai 24.9. - Koti kutsuu

*“Eijuma jotain teekkareita :D
eissä ne tulee samalla lennolla”*
- SOS ry:n reissaaja

Aamulla oli taas luvassa aikainen herätys, sillä excu-seurue lähti kohti lentokenttää klo 5 hotellilta julkisilla. Tunnetusti Amsterdamin julkinen liikenne pelasi taas moitteettomasti, ja kentällä oltiinkin ajoissa paikalla. Väsyneet exculijat saivatkin odotella lentoaan kentällä yhteensä lähes neljä tuntia, kun lento lähti hieman myöhässä Pirkkalaa kohti. Lento meni lähinnä nukkuessa (ainakin kirjoittajan osalta). Loppulennosta nähtiin kuvankaunis Hervanta ilmasta käsin! Vain yhdellä (1) excuilijoista räjähti tärykalvo lennolla, ja 7 exculijaa eivät tienneet tärykalvonsa tilannetta (lähde: polli telegramista).

Lopulta saavuttiin Pirkkalaan ja kohti viimeistä busimatkaa. Bussissa julkistettiin reissupelin voittajiksi Söpöt, jotka osallistuivatkin huikealla panostuksella esimerkiksi tekemällä biisin ja musiikkivideon excusta (ei olo maksettu mainos). Ilolla huomattiin Hervantaan saapuessa, että Hervannan valtavyölyn väliaikainen liikenneympyrä oli vaihtunut liikennevaloihin matkamme aikana! Sähkö- ja Tietotalon väliselle parkkipaikalle saapui noin klo 14 iloinen, mutta väsynyt joukko exculijoita, ja näin oli excusaatu hienosti päätökseen.

Aivot ylikuumenevat? Opiskelutekniikat pelastavat päivän

Kirjoittajat: Pinja Lehtinen ja Peppi Pitkänen. Testaajat: Aurora Pitkänen, Annika Hakala ja Peppi Pitkänen.
Otsikko: ChatGPT

Tuntuuko opiskelu ajoittain (lue: koko ajan) vaikealta? Haluaisitko opiskella tehokkaammin, mutta et tiedä miten? Onko sinulla vaikeaa keskittyä työhön tehtäviin, ja keskittyminen harhailee mielen-

kiintoisempiin asioihin, kuten kiltakeskusteluihin tai Tiktok-videoihin?

Jos vastasit kyllä johonkin edellisistä kysymyksistä, kannattaa lukea tämä juttu! Tässä jutussa nimittäin selviää, millaisia opiskelutapoja on ylipäättään olemassa ja miten ne toimivat. Opin-
totoimikuntalaisia haastettiin testaamaan erilaisia

opiskelutekniikoita, ja tässä heidän arvioitansa niistä. Nyt sinun ei tarvitse muuta kuin lukea ja valita parhaat testaukseen itsellesi!

Pomodoro:

Tekniikka on pomodoro, jossa vaihtelee keskittymisen ja tauon jaksot eli pomodorot. Itse tein niin, että keskityin 20 min, pidin 5 min taukoa ja toistin syklin 3 kertaa, jonka jälkeen pidin 15 min taukoa. Sitten toistin ja pidin seuraavan 3x 20 min jälkeen taas vartin tauon. Pyrin taukojen aikana vaikkapa venyttelemään tai täytin tiskikoneen niin tuli lepuutettua aivoja kunnolla.

Tekniikka toimii tosi hyvin! 20 minuuttia jaksaa keskittyä, kun tietää että aika on niin lyhyt ja tauko on tulossa. Huomasin että sain tosi paljon aikaa ja aivot eivät tuntuneet väsyneiltä. Monesti opiskellessa unohtaa pitää taukoa ja koko ajan tekee hommia epätehokkaasti tai ajatus harhailee. Toki ennen pomodorojen aloittamista kannattaa tehdä jonkinlainen tehtävälista, tai sitten ekan pomodoron voi käyttää listan tekemiseen.

Tekniikka toimii tosi hyvin päivittäiseen opiskeluun, etenkin erilaisten tehtävien tai harkkatöiden kirjoitteluun. En itse kokeillut katsoa luentoa tän avulla mutta voisi toki toimia siihenkin, eikä ajatus ehkä harhailisi niin paljon, kun normaalisti luentotallennetta katsoessa. Tää on myös äärettömän helppo toteuttaa vaan puhelimen sekuntikellolla, ei tarvita mitään hienoja muistilappuja tai muuta oheistuotetta :D Jokainen voi myös helposti kokeilemalla löytää itelle sopivan jaksotuksen tauoille ja pomodorojen pituuksille. Suosittelen siis kokeilemaan!

Timeblocking:

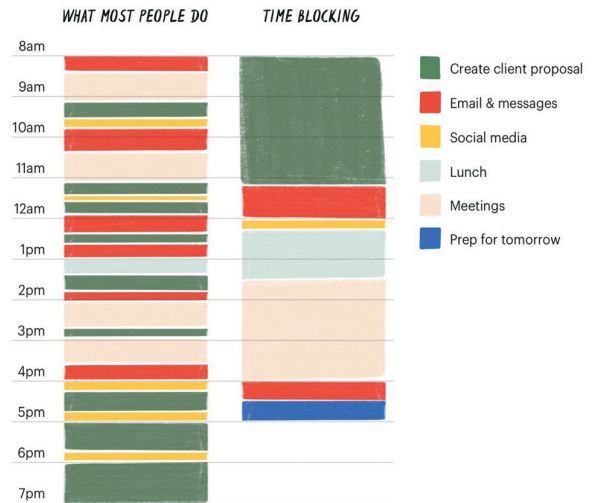
Timeblocking on opiskelu tai työskentelytekniikka, minkä ideana on jakaa päivä ajallisesti tietyn kokoiisiin blokkeihin. Esimerkiksi aamupäivä 9-11 on varattu täysin yhden projektin edistämiseen. Ajatuksena tekniikalla on vähentää jatkuvaa hypimistä tehtävästä toiseen. Tekniikasta on myös useita eri variaatioita joissa muun muassa keskitytään yhtenä päivänä aina tiettyyn tekemättä olevaan tehtävään.

Itse käytin tekniikan eri variaatioita hieman sekaisin. Jaoin tekemättä olevia tehtäviä eri päiville ja päätin minä päivänä keskityn minkäkin kurssin tehtävien edistämiseen.

Tätä tekniikkaa voi helposti soveltaa esimerkiksi opiskelupäiviin. Jos iltapäivällä on luento, voi etukäteen päättää keskittyvänsä aamupäivän vaikkapa toisen kurssin edistämiseen. Tänä aikana voi

yrittää antaa itselle luvan keskittyä vain tähän, eikä mieltä esimerkiksi muiden kurssien tehtäviä.

Mielestäni tämän avulla on helppo havainnollistaa miten itse käyttää tunnit päivässään. Ovatko ne täynnä vähän kaikkea sekalaista vai saako päivässä pidettyä järkevän rakenteen ja tietääkö itse päivän jälkeen mitä on saanut aikaiseksi? Tekniikka sopii mielestäni kaikenlaiseen opiskeluun ja tätä voi olla mielenkiintoista ihan kaikkien kokeilla!

Kuvan lähde: <https://todoist.com/fi/productivity-methods/time-blocking>

Feynman:

Mä testasin Feynman-tekniikkaa, jonka ideana on käydä opeteltava materiaali läpi ja sitten selittää se mahdollisimman yksinkertaisesti (ikään kuin lapselle selittäisi). Tekniikan vaiheet:

1. *Opiskele aihe.*
2. *Kirjoita ylös kaikki siitä tietämäsi ilman materiaalin apua.*
3. *Käy läpi kirjoituksesi ja listaa asiat, joita et vielä ymmärrä kunnolla.*
4. *Opettele asiat, joiden kanssa sinulla oli haasteita.*
5. *Toista vaiheita 1-4 niin kauan että pysyt selittämään asian asiasta tietämättömälle.*

Käytin itse tekniikkaa tenttiin lukiessa. Organisaatiossa kemiassa minulla oli jäänyt yksi asia epäselväksi ja opettelini tekniikan avulla tämän asian.

Tekniikka toimi hyvin yksittäisen vaikean asian sisäistämässä ja opiskelussa. Tekniikka on tehokas mutta aika hidas, joten koko tenttialuetta ei sillä voi kahlata läpi.

Tekniikka sopii yksittäisten vaikeiden asioiden sisäistämiseen. Suosittelen kokeilemaan.

Sitsipäiväkirja, 6.10.2023 09:56:

alkusanat

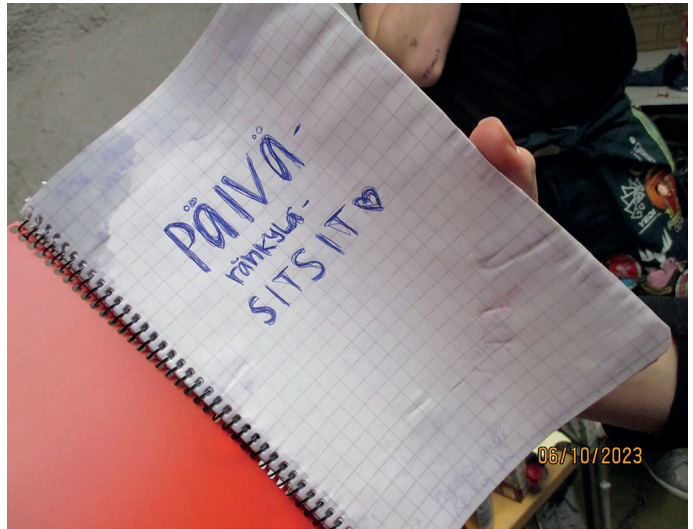
Jaanako selvisi, kaikki hyvin

Olipa kerran 10 ykiläistä, jotka lähtivät dokumentoimaan päiväsitsit. He pakkasivat mukaansa vihkon (kuvittele tähän xq-vihko mutta sitsivihkoksi), kameran sekä yhtä monta pulloa alkosta kuin oli dokumentoijiakkin. Tässä merkintöjä vihkosta, ne selittänevät lopun tarinan.

10:11 istuttiin pöytään, viinapullot esille
 10:17 muki hajos, Eetu riehuu heti alkuun
 10:34 minttua hampaille
 11:01 mandariinimies
 11:06 edessä uhkaava määrä alkoholia
 11:10 vierailijat (pelkät aamusitsit) toivottaa erittäin isoa tsemppistä loppupäivään, aamusitseilijöiden veikkaus on että 9/10 (Ville) tai 8/10 (Janni) selviää iltaan asti + mandariinit oli jees
 11:16 minttu tyhjä
 11:25 Ville on ihana se on niin särmä ja seksikäs meidän pöytä voitti
 12:00 tequila aukes, jänskättää
 12:05 tequila + kaffe = yrjistä
 tequila + bisse = yrjistä
 12:30 en mee paskalle enää kertaakaan
 Vitun mulkut! Jos minä poika haluan käydä aamupaskalla niin ei perKELE tarvii täyttää jokasta kuppia tequilalla. Hyi!!!
 12:54 toinen pullo (tequila) tyhjä!
 13:00 50-50 tequila + cokis 7/5 namnam
 1-10 tequila + siideri -100/5 hyi helevetti
 20-30-50 kalja + tequila + aplarimehu 3/5 ihan jees

2. sitsit alkaa

14:02-14:04 marjakossukokous, pullo nro 3 tuhottu
 14:10 gini aukeaa
 miau
 vettä köyhille
 14:17 muistakaa olla ammatissa mukana
 ** tässä pimbe lähti kierrättämään vihkoa sitsikansalla **
 14:19 maumau **robon leima**
 14:20 ei ollu kiva tulla mut on kiva jäädä **skil-lan leima**
 14:25 TÄNÄÄN KUKAAN EI PELASTU
 14:26 gini tyhjä (4. pullo)
 14:31 Tekisi mieli tonnikalapuuroa, ON HYVÄ
 14:35 katon liikaa pasilaa
 14:38 terveisiä isälle harmi ettet voi sitsaa enää maksakirroosin takia :(tsemppiä!

Kärsinyt sitsivihko.

** tässä pimbe palasi kierrokseltaan **
 14:50 pimbeä oli melkein ikävä. onneksi vain melkein :)
 14:54 alkaa tasotus eiliselle löytymään, taitaa volvo jäädä herwoodiin
 15:06 mulla on ajatuksia – kaikenlaisia
 15:11 fireball auki
 15:17 fireball tyhjä
 15:18 tänään kuullaan
 15:23 millon uutta juomaa hei?
 kossu auki
 nyt otetaan, pistä matiakselle tonne ja mulle tonne. sit me juodaan ilman meidän naisia.
 15:30 keskipöytä ei osaa rakentaa mut huutaa kovaa
 15:34 ajantaju katoaa, mitä tapahtuu
 15:38 kossu on tyhjä
 15:40 salmari auki!!!!
 16:07 ymppipäivien merkit tilattu, vieruskaverit varmisti että tilaus oli suomea!
 aktiiveilla kuulee pienetkin kuiskaukset
 16:24 polttolaulu <3
 16:27 otso on keila +1
 plaseerasinko mä sen tosiaan tonne?
 16:30 gas gas gas gas gas gas
 16:31 ei laulata hittiputki enää. kauheen pitkä.
 16:32 salmari tyhjä hell yeah
 16:53 nöhkö pöö pöö pruit lol nyh nyh "ryys"
 öyh öyh olen laskuissa, muut kännissä nyh
 16:55 känni jee
 17:11 oltiin skeittaamassa ja heittämässä voltteja
 17:17 epäily: melli oksenti? **ei ollu**
 17:20 sain vihkon uudelleen, ei raportoitavaa
 17:26 juicen sanat realisoituu
 17:58 hyvän mielen puuhaa
 18:05 ei olla vähään aikaan vedetty

06/10/2023

*****7. sitsit alkaa*****

18:20 ei ees humala koska oli sitsien välis tauko, buuuu

18:21 siirryttiin raskaaseen sarjaan

18:38 hittiputki soi taas, ykin fukseja slotattu, ne oli stresseissä et miten pitää olla! söpö:D

18:54 viinit juotu, jäljellä enää yks jekkupullo!

18:56 robin räpät ei suju yhtä hyvin ilman juulia jallu aukee... hyi!!

19:01 kossu vei miehen, lukijat auttakaa :(

19:04 otso on done jalluun ja jaakkoon

19:06 jallu on tyhjä!!!

19:08 viimeinen pullo (jekku) auki

19:10 en ole selvä

jägermeister on turmellut sieluni

19:12 kuinka monta teekkaria tarvitaan vaihtamaan lamppu? no kaksi. toinen pitää lampusta kiinni, ja toinen juo kunnes huone pyörii

19:16 viiniä peliin, puolet pöydälle – loput hyvään tarkoitukseen eli kurkkuun!

19:19 tulkaa exergian ja flokin exculle tai mis-saatte paljon!

19:28 jekku on loppu, kaikki meni

19:30 rakkaus on lumivalkoinen

19:33 otso on menetetty miäs, haen uuden miehen mjäyy olen kissa :3 olen tosi söpö, karvaturkkinen pahis. linnea mjäyy.. kiisu terveiset kiisul on janu; robin kissa

19:43 saatiin 1. varotus

20:15 riku soittaa isille <3

20:30 tämä on sipsitön tapahtuma matias käyttää wordin nettiversiota!!!!

20:41 elias on kotona. tissiposki

20:48 elias oli soturi, taas yksi mies vähemmän rivistöissä

21:01 alkaa satureita väsyttää, juominen vähenee ja hyvä niin

21:24 ilta on jo ovella ja alkaa olee aika moine puli pali tita titi!!!

21:26 riku on kevyt kuin höyhen

21:27 arvostan kirkkoja

rikulla on karvaset jalat ja hyvät kengät alesta !! :o

21:45 en pidä minään

oletin enemmän, oli aika EZ

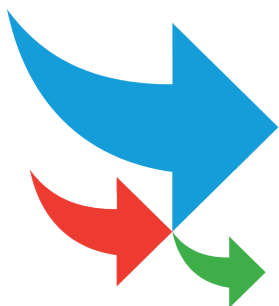
meni kuin siivillä, jopa helppo

22:05 peli voitettu

Otson ja Jaakon raadin arvio: top 5 tapahtuma/5

ADVVEN

Advantage in energy

TAMPEREEN

sähkölaitos

Syysretkiiii okayyyyy lesgo

Kuvat: Leevi Törnblom ja Henriikka Pelkonen
Kirjoittajat: Saimi, Risto ja Henriikka

Vuoden 2023 syysretki 2.0 toteutettiin yhteistyössä Indecsin kanssa lokakuun vaihteessa ja matkaan lähti noin 25 hengen retkikunta. Tunnin ajomatka kohti Evon kansallispuistoa starttasi Tamppi arenalta. Menomatalla junioriosasto keräili voimia viikonlopun koitokseen ja laski lampaita takapenkillä. Värikäs seurueemme koostui niin fukseista vanhempiin opiskelijoihin ja jopa muutamasta kansainvälisestä opiskelijasta. Ainoina fukseina matkassa jäimme innolla (ja inasen jännittyneinä) odottamaan, mitä retki tuo tullessaan.

Suomen syksy pääsi yllättämään meidät lämpimillä auringonsäteillä ja mummon villapaidat sai jäädä rinkan pohjalle odottamaan parempaa hetkeä. Ensimmäisenä päivänä matkaa kertyi noin 9 kilometriä, jonka taivalsimme mäkisessä maastossa kohti ensimmäisen yön leposijaa. Kokeneilla eräilijöillä oli selkeästi vitosvaihdetta päällä ja perille pääsimme ennen auringonlaskua. Huomasimme jo alkumetreillä kuitenkin huolestuttavan arviointivirheen, nimittäin eväsvarastomme näytti hupenevan arvioitua nopeampaa tahtia. Perille päästyä, pääsimme ensimmäisen tulikokeen, teltan pystytyksen, pariin. Yllätykseksemme, selvisimme haasteesta omin avuin! Seuraava jännitysmomentti seurasi jo iltapalalla, nimittäin trangialla kokkaus. Onneksemme maastopaloilta

vältyttiin ja maukkaat (lue: epämääräiset) kuiva-ruokapöperöt katosivat nälkäisten retkeilijöiden suihin. Illan hämartyessä päätimme mennä aikaisin lepäämään seuraavan päivän koitosta varten, kun taas osa kokoneimmista retkeilijöistä jäi vielä nuotion äärelle viettämään iltaa.

Seuraava päivä starttasi aikaisin, sillä edessä oli retken pisin taipale, johon jakauduimme kahteen ryhmään. Pidemmän lenkin reippailijat olivat jo lähtökuopissaan, kun me muut vasta lämmitelimme aamupalaa ja pakkasimme tavaroita kasaan. Meidän ensikertalaisten kunto meinasi tyystin loppua jo ensimetreillä, kun kohtasimme jälleen päivän ensimmäiset nousut. Onnistuimme kuitenkin nopeasti omaksumaan roolimme ryhmän peränpitäjinä. :D Noin puolimatassa pysähdyimme lounastamaan ylväälle kukkulalle ja saimme pidettyä pitkän ja rahoittavan lounastauon kauniissa maisemissa. Leposykkeiden tassaattua, matkamme jatkui kohti illan majapaikkaa. Matkan aikana säänjumalat tekivät meille tepposet, nimittäin otsalle valuneet hikikarpalot pyyhkiytyivät syysateiden mukana pois ja sade-suojille kuin mummin villapaidoille tuli lopulta käyttöä. Matkaan mahtui myös yksi kiintiö harhalenkki ja päivän kokonaissaldoksi tulikin noin 15 kilometriä.

Perillä meitä odottikin lämmitetty erämökki, jossa iloksemme toimi sähköt ja jopa sisävesi.

Illan hämärtyessä, myös pitkän matkan sarjalaiset pääsit maaliin 22 kilometrin jälkeen ja viimeisetkin yösiijat täyttyivät. Suurin osa retkiseurueesta, mukaan lukien me fuksipallerot, valitsi yösijakseen erämökin lämpimät sängyt, mutta seurueen todelliset seikkailijat ottivat kaiken irti raikkaasta ilmastista ja yöpyivät vielä toisen yön ulkona teltoissa ja riippumatoissa. Illalla saimme fiilistellä retkitunnelmaa niin saunomisen kuin lettujen paistamisen merkeissä. Pieni fuksitiimimme päätti ottaa kaiken ilon irti ja rustasimme ristikoita illan pikkutunneille saakka.

Heräsimme aamulla huomattavasti paremmin levänneinä edelliseen yönön verrattuna. Jano ja nälkä painoivat retkeilijöitä, joten keräännyimme ulos aamupalalle. Siellä nuotion pauke ilmaisi sen, että ulkona yöpyneet olivat heränneet jo aiemmin. Aamiaisella syötiin mitä ikinä rinkasta tässä vaiheessa reissua enää löytyikään. Monella ei varmasti ollut valinnan vaikeutta. Maittavan pussiruuan hotkaistuaamme tiskasimme astiat, siivosimme mökin ja lähdimme taivaltamaan kohti viimeistä etappia metsän siimekseen.

Loppumatkalla oli paljon avaraa ja helpokulkuista metsätietä. Pitkä reissu oli kuitenkin vienyt mehut fuksipalleroilta ja jäimme kulkemaan omaa vauhtiamme jonon perälle. Matkalla saavuimme harjulle, jonka urheimmat kävivät kipuamassa sen jyrkimmästä kohdasta (voitte vain arvata, olivatko fuksit mukana). Muut menivät polkua pitkin. Harjulta laskeutuminen oli kuitenkin yhtä jyrkkää laskua. Kaikki selvisivät hengissä sekä onnekkait löysivät rinteestä vuosisadan kantarelliapajan. Loppumatka autoille olikin laskettua ja reippaimmat retkeilijät ottivat loppuspurttin.

Autoilla vapautuneisuuden tunne oli käsin kosketeltavaa. Rinkat sai laskea ja pitkä, mutta hyvin palkitseva matka oli maalissaan. Yhteiskuvien jälkeen lähdettiin autoilla takaisin kohti Hervantaa. Tai oikeastaan kohti Heseä, jossa savunhajuissa vaatteissa saimme vihdoin palkintomme. Ei ole ruoka koskaan maistunut niin hyvältä.

Päiväni KoR Kilaisena

Kirjoittajat: Eetu Niemi ja Matti Leinonen

Oli seesteinen aamu. Maanantai 23. lokakuuta Herran vuonna 2023. Emme tienneet mitä odottaa. Siitä asti, kun olimme tehneet päätöksen lähteä KoRK:n rankalle, ”VolttiXQ:lle”, olimme saaneet kuulla paljon sellaisia lentäviä lausahduksia kuin ”onnea matkaan”, ”se on sitten oikeasti rankka” ja ”voi raukat”.

Saavuimme Tietotalon parkkipaikalle, emmekä tunteneet ympäriltämme ketään. Joukko punaisia haalareita ympäröi meidät, mutta löysimme turvapaikan kotoperäisten fuksien joukosta, jotka autuaan tietämättöminä taustastamme ottivat meidät joukkoonsa. Lopulta Hene sinisen bussinsa kera saapui paikalle, ja matkanteko saattoi alkaa. Vain yksi henkilö oli maksanut excunsa kyseisenä aamuna (allekirjoittanut edellisenä iltana) ja vain yksi saapui myöhässä paikalle (yksi jätti kokonaan saapumatta), joten sen kummemmitta sekoiluutta seikkailu saattoi alkaa.

Bussissa oli käsinkosketeltava KoRK-lainen ilmapiiiri. Alan sukupuolijakauman epätasaisuutta ei voinut olla huomaamatta. Matka alkoi onneksi lempeästi ilman suurempia ohjelmia, sillä useat matkustajista kokivat suurta tarvetta ummistaa silmänsä. Toinen allekirjoittaneista tosin katsoi hetken erinomaiseksi opiskella ja edistää omia projektejaan mm. katsomalla Matematiikan VM-kurssin aloitusluentoa, onneksi äänettömällä.

XQ:n nimi näkyi myös hauskoina sutkautuksina bussin näytössä.

Matti matala- ja keskiaseen jätteen säilytyksessä.

FuksiXQ:n jäljiltä pelkäsimme pahinta XQ-levyn alkaessa soimaan, mutta yllätyimme positiivisesti! Musiikki oli enimmäkseen hyvää, muokkaukset olivat lähes oivaltavia ja pituuttakin oli paljon enemmän kuin 15 min. Silti jäimme kaipaamaan sellaisia klassikoita kuin ”Suomalainen metsä” ja ”Rauma-Rooma-Pariisi”.

Ensimmäisen kohteen puhallutuskuumottelun vuoksi meno ei ollut heti aamusta niin railakkaa kuin olimme puheiden perusteella odottaneet. Ensimmäinen kohde olikin oikein miellyttävä näin Ykiläisen näkökulmasta, sillä suuntasimme Euroajoelle Olkiluotoon! (pitkään tosin pelkäsimme jäävämmä matkan varrelle Raumalle)

Olkiluoto vakuutti Yki-osastosta ainakin Enerille suuntaavan aisaparin niin täysin, että löin mielessäni lukkoon suuntautumisen ydinvoiman ihmeelliseen maailmaan. Olihan lähes koko saaren kattava laitospaketti uskomaton kokonaisuus sisältäen mm. melkoisen syvän ONKALO™:n ja Euroopan suurimman ydinvoimalayksikön OL3:n.

Esittelykierroksen puitteet olivat myös sen mukaiset. Harmillisesti (tai luonnollisesti) emme päässeet voimalaitosyksiköihin sisään. Sen sijaan pääsimme matala- ja keskiaktiivisen jätteen loppusijoituskoloon noin 60 metriä maan alle, josta yritimme löytää radioaktiivisia hiukkasia. Sitkeistä yrityksistä huolimatta säteilymittari näytti koko vierailun ajan nolaa. Tarkastimme myös vierailukeskuksen tilat, ja kuuntelimme koneen-

rakentajille suunnatun, turhan paljon venttiilejä sisältävän luennon ydinvoimalatekniikasta.

Ensimmäisen päivän virallinen osuus alkoi olla takana, ja jäljellä oli vain saunailta Olkiluodossa. Harmi kyllä emme myöskään päässeet uimaan reaktorin altaisiin, mutta saunan laiturilla saimme todistaa reissan ensimmäistä volttia. Saunalta siirtyminen majoitukseen sujui mukavasti, ja parkanolainen kylätalo osoittautui mukavahkoksi leposijaksi, mitä nyt hatarien rakenteiden ja alakerrasta raikuvan KoRK-laisen karaoken yhdistelmä hieman häiritsti unta.

Seuraava päivä valkeni pienimuotoisen siivoussurakan merkeissä, jonka jälkeen matka kohti tuntematonta saattoi alkaa. Tiistaiamu alkoi toisen soluttautujan kannalta epämieluisasti, sillä allekirjoittaneen puhelin hajosi sisäisesti. Suuri mysteeri on se, mikä aiheutti hajoamisen. Oliko se koneisten energia-aura? Vastausta emme saa koskaan tietää, mutta tiistaiamusta keskiviikkoiltaan ilman puhelinta selviäminen bussissa tuntemattomien kanssa oli yllättävän rankkaa. Bussissa kimpoileva arvuuttelu määränpäästä taukosi hetkeksi, kun pysähdyimme VolttiXQ:lle mahdollisesti nimensä antaneeseen kohteeseen, Seinäjoen Ideaparkin Duudsonit-aktiiviteetti puistoon. Siellä kynnelle kykenevät pääsivät heittelemään voltteja kilpatason trampoliineilla, ja kykenemättömät rentouttamaan ja vetristämään krapulaisia ruotojaan mukavilla hierontatuoleilla.

Arvaukset määränpäästä etenivät sitä mukaa, kun reitti Pohjanlahden rantoja mukaillen vei meitä pohjoiseen. Kokkola? Ei. Kalajoki? Ei. Raaheta? Ei. Siinä vaiheessa Oulu alkoi vaikuttaa ainoalta järkevältä vaihtoehdolta seuraavien mahdollisuuksien ollessa satojen kilometrien päässä Rovaniemellä. Saimmekin tietää Oululaisten jo odottavan meitä. Kuultuamme Heneltä pari varoittavaa sanaa Oululaisten teekkarikyltin lipastamisesta (edellisellä kerralla se lähetettiin takaisin postipaketina), ja purettuamme omaisuutemme teekkaritalon lattialle, lähdimme tutustumaan Oulun yliopistoon.

Kampuksesta jäi mieleen päällimmäisenä todella tilavat, miltei lentokenttämaiset käytävät ja S-mar-

ketin väripaletti. Kiltahuoneellekin mahduimme nipin napin, sillä Oululaisilla oli tenttiviikko, eikä kiltahuoneella siksi ollut tungosta. Ilta jatkui saunomisen ja rennon yhdessäolon merkeissä teekkaritalolla. Huimimmat kävivät uimassa (tai ainakin yrittämässä) läheisessä lammikossa. Reissuväsymyksen iskiessä jossain vaiheessa iltaa vetäydymme sattumalta löytämäämme toimistohuoneeseen goisimaan.

Harvinaisen hyvin nukutun yön jälkeen teekkaritalon siivoamien sujui kuin tanssi. Bussiin pakkauduttuamme alkoi ilmanlaadusta havaita, että kaikki eivät välttämättä olleet muistaneet peseytyä tai ottaa saippuaa mukaan reissuun.

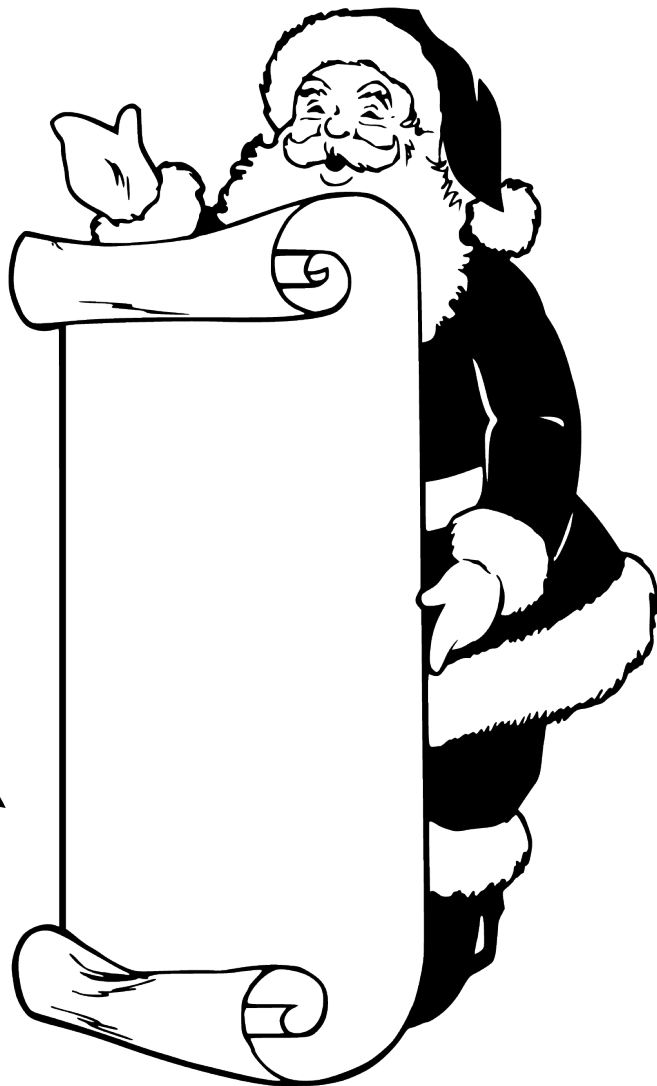
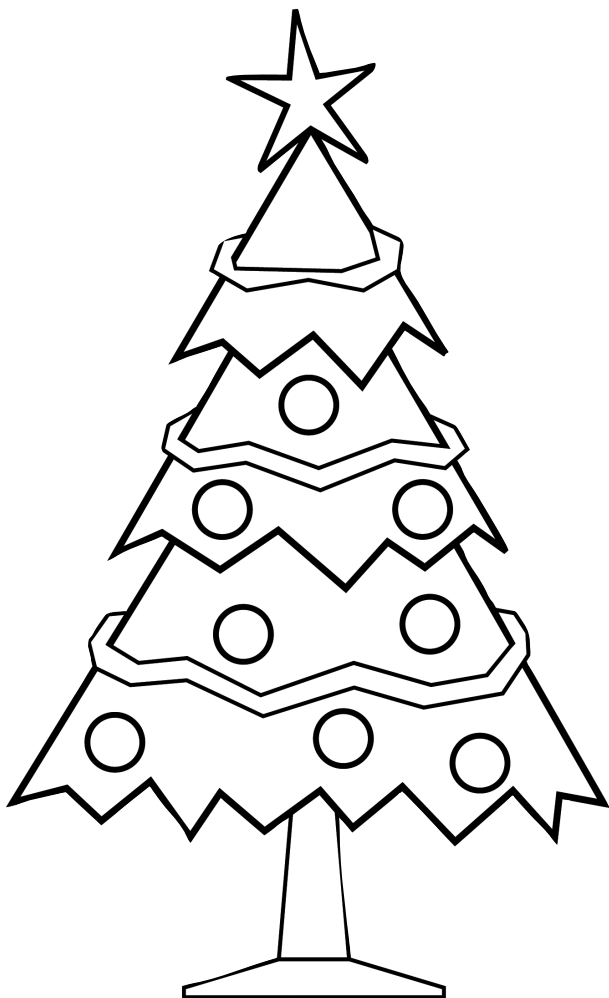
Saavuttuamme Raahen pääsimme tutustumaan SSAB:n tehdasalueeseen. Tarjoiluissa SSAB jäi huomattavasti TVO:sta jälkeen, mutta väsynyttä opiskelijaa aamutee virkisti siitä huolimatta. Hiileneutraaliuteen liittyvät diat ohitettiin Ykiläisen näkökulmasta harmillisen nopeasti. Esityksen ja alueella suoritettujen bussikiertoajelun jälkeen pääsimme aloittamaan kunnolla matkamme kohti kotia.

Matkan aikana aiheutimme ison ruuhkan pieneen pohjanmaalaiseen ABC:hen pysähtyessämme lounaalle. Ilma oli jo kohtalaisen viileä, minkä ansiosta maisemat olivatkin kauniin huuroidsia reitin varrella. Matkalla haalarikansaa viihdyttivät niin Puuha Pete kuin myös Stuart Little bussin televisiosta toistettuna. Melkein päädyimme katsomaan myös KoRK:n perinteiden mukaan Ö-luokan p****a, mutta anonyymien Telegram-äänestyksen myötä joidenkin n. vuoden opiskelijoiden harmiksi tämä ei toteutunut, sillä yksimielisyyttä asiasta ei saavutettu.

Pitkän (ja puhelimitse) matkan jälkeen Tampere tuntui ottavan syleillen vastaan. Käteen jäi reissusta päällimmäisenä ajatus siitä, että kyllä YKI tuntuu omalta killalta. Puhelimiton kirjoittaja saavutti lisäksi valaistumisen ja jonkinasteisen zen-tilan. Puhelimia ja laajemminkin teknologiaa ei tarvitse mihinkään, jollei Microsoft Authenticatoria huomioida. Oma Yki kullaa kallis, ruoho ei ole vihreämpää kiltahuoneen seinien toisella puolella.

RAMBOLL
TAALERI

Tällä sivulla pääset virittäytymään joulun tunnelmaan, väritä unelmiesi joulukuusi ja kirjoita toivelistasi pukille!

AF RY

Ä F P Ö Y R Y

SWECO

